

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7821200766
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7821200766.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ľuboša Kunaya a Mgr. Angeliky Sopoligovej v právnej veci žalobkyne: Š. W., bytom v O., S. Č.. X, zastúpenej: JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova č. 4, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Račianska č. 71, o zaplatenie 5.000,- eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 21.9.2021 č.k. 6C/18/2021-75 takto

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania tak, že žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanej trovy prvoinštančného konania v celom rozsahu.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

2. Týmto rozsudkom rozhodol súd prvej inštancie o peňažnom nároku žalobkyne vo výške 5.000,- eur titulom nemajetkovej ujmy.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 6C/20/2020 bolo vedené konanie proti žalovanej na základe žaloby podanej dňa 20.6.2012, ktorá bola žalovanej doručená až dňa 12.2.2020. Žalobkyňa podala sťažnosť na postup súdu, ktorú vybavila podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. Spr/85/2020 zo dňa 19.3.2020 a dospela k záveru, že sťažnosť je dôvodná, nakoľko súdne konanie žalobca inicioval ešte v roku 2012 a do konca roku 2019 súd nevykonal žiaden pokus o doručenie žaloby na adresu jej trvalého pobytu. Následne žalobkyňa podala na ministerstvo spravodlivosti žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorou sa domáhala náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur s príslušenstvom. Jej žiadosti nebolo vyhovené.

4. Na základe uvedených zistení mal súd za preukázané, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu Okresným súdom Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/85/2012 spočívajúcom v nečinnosti pri výkone verejnej moci a ak k zbytočným prietahom došlo, a to na základe vybavenia sťažnosti podpredsedníčkou Okresného súdu Bratislava III. Podľa názoru súdu však z právnej úpravy (§ 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.), ktorá stanovuje okruh skutočností, na ktoré je potrebné pri určení výšky peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy prihliadnuť, potom vyplýva, že nárok na peňažnú náhradu

nemajetkovej ujmy nemožno vyvodit' už len zo samotnej existencie nesprávneho úradného postupu, bez zreteľa na následky dopadu vzniknutej ujmy na jednotlivé stránky života tej ktorej osoby, závažnosť ujmy a okolnosti, za ktorých k nim došlo. Súd uviedol, že nečinnosť orgánu verejnej moci, či zbytočné prietahy v konaní nepochybne znamenajú samo o sebe pre poškodeného určitú nemateriálnu ujmu, to však poškodeného nezbavuje povinnosti preukázať, v prípade uplatňovanej peňažnej náhrady vznik tejto nemajetkovej ujmy v jednotlivých oblastiach života a intenzitu zásahu, ako aj to, že iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočne určitým a efektívnym prostriedkom na vyváženie či zmiernenie tejto vzniknutej ujmy.

5. Súd dospel k záveru, že žalobkyňa v spore neuniesla dôkazné bremeno, keď dostatočne spoľahlivo nepreukázala, že práve v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu jej bola spôsobená nemajetková ujma. Žalobkyňa opomenula konkretizovať samotnú nemajetkovú ujmu, ktorá by mala predstavovať rôzne negatívne následky do osobnostnej integrity vplývajúcej na jej česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a pod. Dôkazné bremeno zaťažovalo žalobkyňu, ktorá však v priebehu konania nepreukázala, že by jej v dôsledku ňou vytýkaného nesprávneho úradného postupu nemajetková ujma bola spôsobená.

6. Podľa názoru súdu zo žiadnych žalobkyňou uvádzaných tvrdení nemožno vyvodit', že v jej sfére došlo v dôsledku vytýkaného nesprávneho úradného postupu k závažným negatívnym následkom, a teda, že by jej na nemajetkovú ujmu vznikol nárok, nakoľko jeho existenciu nemožno vyvodit' zo samotného konštatovania, že nečinnosť súdu, ktorá na jej strane vyvolalo pocit právnej neistoty, bez uvedenia konkrétneho následku spôsobeného deklarovávaným nesprávnym úradným postupom nemôže viesť k záveru o splnení predpokladov na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy. Vychádzal z toho, že žalobkyňa na preukázanie vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nenavrhol vykonať dokazovanie, a to ani jej výsluchom. Keďže žalobkyňa ani neuniesla dôkazné bremeno vo vzťahu k existencii nemajetkovej ujmy v dôsledku tvrdeného nesprávneho úradného postupu, nie je daná ani príčinná súvislosť medzi vytýkaným nesprávnym úradným postupom a uplatnenou náhradou nemajetkovej ujmy. Nebolo preukázané, že by nesprávny úradný postup súdu do pomerov žalobkyne zasiahol závažným postupom, preto súd konštatoval, že pre žalobkyňu je samotné konštatovanie porušenia jej práva odpoveďou na sťažnosť dostatočným zadosťučinením s poukazom na § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

7. Výrok o trovách konania odôvodnil súd s poukazom na ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 257 C.s.p. a úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa spočívajúcich v povahe a okolnostiach sporu vzhľadom na to, že žalobkyňa sa domáhala náhrady škody - vyplatenie nemajetkovej ujmy titulom nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava III spočívajúcom v nečinnosti pri výkone verejnej moci a zbytočných prietahov.

8. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku podáva včas odvolanie žalobkyňa a proti výroku o trovách konania aj žalovaná.

9. Žalobkyňa v podanom odvolaní žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe v celom rozsahu vyhovel, resp. alternatívne rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. Za nesprávne v rozhodnutí považuje predovšetkým to, že aj keď súd ustálil existenciu nesprávneho úradného postupu, nevyhodnotil túto nespornú skutočnosť súrne s ďalšími okolnosťami, ktoré opakovane uviedla vo svojich vyjadreniach v priebehu konania. Už v samotnej žalobe poukázala na to, že nesprávnym úradným postupom jej bol spôsobený výrazný zásah do majetkovej ako aj nemajetkovej sféry, keďže žalovaná peňažné plnenie z roku 2012, ktorá jej bola doručená začiatkom roku 2020 jej spôsobila značnú traumu a neznesiteľné ťažkosti (najmä zdravotné). Ako starobná dôchodkyňa bola vystavená nadmernému stresu, a to aj napriek tomu, že v predchádzajúcich konaniach prejavila ochotu zaplatiť tomu istému žalobcovi sumu vo výške 800,- eur. Po doručení žaloby žila v zjavnej neistote, keďže jej hrozilo zaplatenie ďalšej sumy spolu s úrokom z omeškania, ktorých zaplatenie by nepochybne spôsobilo jej existenčné problémy. Takáto pasivita orgánov verejnej moci sa nedá nijakým spôsobom ospravedlniť.

11. Ku vzniku nemajetkovej ujmy sa dopodrobna vyjadrila v priebehu konania a navyše jej tvrdenia boli aj predložené relevantnými dôkazmi, napriek tomu však súd ňou uvedené tvrdenia náležite nezohľadnil

pri rozhodovaní, a preto na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Súd odmietol výsluch samotnej sporovej strany, a to v zásade bez konkrétneho odôvodnenia, prečo odmieta vykonanie tohto dôkazu, aj keď z rozhodnutia vyplýva výčitka, či na preukázanie vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy nenavrhol vykonať dokazovanie výsluchom sporových strán, s týmto tvrdením sa nestotožňuje, keďže podľa jej názoru skutkovo nepopreté okolnosti vyplývali už aj zo samotnej žaloby ako aj z jej ďalšieho písomného vyjadrenia zo dňa 1.6.2021, avšak z napadnutého rozhodnutia vôbec nevyplýva ako sa súd vysporiadal s jej skutkovými tvrdeniami uvedenými v týchto podaniach. Súdu zrejme ušlo, že na pojednávaní, ktorého termín bol nariadený dňa 21.9.2021 sa nemohla zúčastniť z objektívnych dôvodov, a to z dôvodu jej povinnej karantény v súvislosti s ochorením koronavírusom. Jej právny zástupca navrhol jej výsluch na ďalšom pojednávaní, ktoré však súd odmietol vykonať. Pokiaľ súd navrhnutý dôkaz nevykonal, závažným spôsobom pochybil. K odmietnutiu vykonania dôkazu došlo k porušeniu jej základného ľudského práva, aby jej vec bola verejne prerokovaná pred súdom v jej prítomnosti a aby sa mohla priamo vyjadriť ku všetkým skutočnostiam dôležitým pre súdne konanie. V opačnom prípade mal súd aspoň rozhodnutie náležite aj riadne odôvodniť v tom smere, prečo považoval jej výsluch za nadbytočný, čo sa ale v danom prípade nestalo. Bolo povinnosťou súdu v zmysle ust. § 153 ods. 3 C.s.p. uviesť odôvodnenie rozhodnutia, prečo neprihliadol na tento prostriedok procesného úroku, resp. procesnej obrany. Vyslovil názor, že pre absenciu namietaných informácií nie je možné prijať záver o tom, že by takto odôvodnené súdne rozhodnutie bolo možné považovať za riadne odôvodnenie s tým, že takéto odôvodnenie rozhodne nespĺňa kritéria vyžadované ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

12. Žalovaná v podanom odvolaní navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania a priznal jej náhradu trov konania v celom rozsahu. Je toho názoru, že uvedený výrok rozhodnutia je založený na nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko neboli splnené podmienky pre nepriznanie jej náhrady trov konania v zmysle ust. § 257 C.s.p.

13. Na základe podaných odvolaní odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce podľa § 379 v spojení s § 380 C.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné a odvolanie žalovanej je dôvodné.

14. Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, ak pri rozhodovaní vychádzal z názoru, že v konaní nebolo preukázané, že by nesprávny úradný postup súdu do pomerov žalobkyne zasiahol závažným spôsobom, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak žalobu zamietol.

15. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy, ktoré uviedol súd prvej inštancie poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje.

16. K odvolaniu žalobkyne je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že už samotný účinok zistenia, že je proti nej bez jej vedomia od 20.6.2012 vedené konanie, je zaťažujúci a sám o sebe spôsobilý privodiť vznik nemajetkovej ujmy.

17. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

18. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, za ktorý sa považuje aj nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci ako aj zbytočné prietahy.

19. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. pri výkone verejnej moci pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť výkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo zbytočných prietahov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní.

20. V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobkyňa bola stranou súdneho sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava III v konaní pod sp. zn. 15C/85/2012, v ktorom vystupovala ako žalovaná a žaloba bola podaná na uvedenom súde dňa 20.6.2012. Žaloba bola doručená až dňa 12.2.2020 a na základe jej námietky miestnej nepríslušnosti bola vec postúpená Okresnému súdu Rožňava 15.5.2020. Na základe žalobkyňou podanej sťažnosti podpredsedníčka Okresného súdu Bratislava III prešetrila sťažnosť žalobkyne a v liste zo dňa 19.3.2020 adresovanom žalobkyňi konštatovala, že sťažnosť bola dôvodná, nakoľko súdne konanie žalobca inicioval ešte v roku 2012 a do konca roku 2019 súd nevykonal žiaden pokus o doručenie žaloby žalobkyňi. Žalobca podaním zo dňa 22.10.2020 oznámil, že žalobu berie späť v celom rozsahu a navrhol konanie zastaviť, pričom žalobkyňa v uvedenom konaní podaním zo dňa 29.10.2020 súhlasila so späťvzatím žaloby. Konanie tak bolo súdom prvej inštancie zastavené uznesením zo dňa 5.11.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.11.2020.

21. Zo žaloby je teda zrejmé, že žalobkyňa v konaní uplatňuje nemajetkovú ujmu spôsobenú neprimerane dlhým konaním v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III vedenom pod sp. zn. 15C/85/2012 vzhľadom na to, že konanie bolo vo veci začaté 20.6.2012, pričom žaloba jej bola doručená až dňa 12.2.2020.

22. Účelom náhrady nemajetkovej ujmy spôsobenej neprimerane dlhým konaním je kompenzácia stavu neistoty, do ktorej bol poškodený v dôsledku neprimerane dlhého vedeného konania uvedený a v ktorom bol tak udržovaný. Odškodňovaná je teda ujma spôsobená neistotou ohľadne výsledku konania a s tým súvisiacim právnym postavením poškodeného.

23. Táto neistota je nutne spojená s okamihom, kedy sa poškodený o začatí konania alebo o tom, že konanie prebieha, dozvie. Bez vedomosti o prebiehajúcom konaní, ktoré je spôsobilé do jeho právneho postavenia zasiahnuť, nemôže byť poškodený v stave neistoty ohľadne jeho výsledku a nemôže mu teda v jej dôsledku vznikáť ani nemajetková ujma.

24. Pokiaľ sa žalobkyňa dozvedela o konaní, v ktorom bola žalovaná ohľadom zaplatenia sumy 1.943,75 eura s prísl. až dňa 12.2.2020, nemožno do tejto doby uvažovať o tom, žeby jej vznikla nemajetková ujma spôsobená neprimeranou dĺžkou konania, a to ani vtedy, ak bolo toto konanie začaté už dňa 20.6.2012.

25. Z uvedeného možno teda vyvodiť záver, že žalobkyňi nemohla vzniknúť nemajetková ujma spôsobená neprimeranou dĺžkou konania v čase od jeho začatia do času, kedy sa o ňom dozvedela, t.j. od 20.6.2012 do 12.2.2020. Z uvedeného dôvodu preto za dôvodné nemožno považovať ani ďalšie námietky žalobkyne v odvolaní, ak poukazuje na to, že súd prvej inštancie nebral do úvahy obdobie ničím neodôvodnenej nečinnosti orgánu verejnej moci, ktorý približne 8 rokov bol absolútne nečinným a z tohto dôvodu nebol potrebný ani samotný výsluch žalobkyne. Samotnú dĺžku konania vo vzťahu k žalobkyňi od 12.2.2020, t.j. po tom, kedy sa o začatí konania dozvedela, až do 28.11.2020, kedy došlo k právoplatnému zastaveniu konania, nemožno považovať za neprimerane dlhé konanie, a teda nesprávny úradný postup.

26. Možno preto konštatovať, že súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom súdu bolo zasiahnuté závažným spôsobom do pomerov žalobkyne, preto odvolací súd postupom podľa § 378 ods. 1 C.s.p. napadnutý rozsudok vo veci samej ako vecne správny potvrdil.

27. Za dôvodné však považuje odvolací súd odvolanie žalovanej vo výroku o trovách konania.

28. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Citované zákonné ustanovenie § 255 ods. 1 C.s.p. upravuje zásadu úspechu v spore, pričom úspech vo veci súd vždy skúma čo do právneho základu veci a čo do výšky priznaného nároku. Z uvedeného ustanovenia je teda zrejmé, že súd prizná náhradu trov konania strane sporu, ktorá mala vo veci úspech.

30. V prejednávanej veci je nesporné, že v konaní mala v celom rozsahu úspech žalovaná, nakoľko súd vo vzťahu k žalobkyne žalobu zamietol, a preto jej prináleží aj náhrada trov konania. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania nesprávne vychádzal z

ust. § 257 C.s.p. majú za to, že „aj napriek jej neúspechu v súdnom konaní, súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že k nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 8C/85/2012 spočívajúcom v nečinnosti pri výkone verejnej moci a v zbytočných prieťahoch došlo....“, a to z dôvodu ako bolo vyššie konštatované, že žalobkyni nemohla vzniknúť nemajetková ujma spôsobená neprimeranou dĺžkou konania v čase od jeho začatia do času, kedy sa o ňom dozvedela, t.j. od 20.6.2012 do 12.2.2020.

31. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd postupom podľa § 388 C.s.p. zmenil rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania tak, že žalovanej priznal náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu.

32. Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania mala úspešná strana sporu, v danom prípade žalovaná, avšak v danom prípade jej trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal.

33. Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).